

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CONCILIIS, ET|| ECCLESIA MILITANTE,|| QVATVOR LIRBRIS||
COMPREHENSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

IV. Partitio Conciliorum duplex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53873](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53873)

26 Cap. IV. De Conciliis & Ecclesia. Lib. I.

pruris, vbi enim Latinè legimus Concilium, in Græco textu
vbique est συνέδριον vel συναγωγὴ. inuenitur autem nomen
Synodi primū in canonibus Apostolorum, cān. 38. vbi iu-
bentur Episcopi singulis annis bis Concilia celebrare. De-
inde inuenitur apud Eusebium lib. 5. histor. cap. 23. ac dein-
ceps in omnibus auctoribus.

C A P V T I V .

Partitio Conciliorum duplex.

SVNT autem quatuor genera Conciliorum: quæ-
dam enim sunt generalia, quædam nationalia,
quædam prouincialia, & quædam diœcesana.
Memborum trium primorum meminit Augu-
stinus lib. 2. de Baptismo contra Donatistas, cap. 3. vbi dicit,
Concilia prouinciarū, vel ejam maiora, qualia sunt regio-
num, emendari à Conciliis plenariis. Ultimi membra me-
minit Concilium Toletanum IV. cap. 25.

GENERALIA dicuntur ea, quibus interesse possunt &
debent Episcopi totius orbis, nisi legitimè impedianter, &
quibus nemo recte presidet, nisi summus Pontifex, aut alias
eius nomine. Inde enim dicuntur Oecumenica, id est, orbis
terræ Concilia.

NATIONALIA dicuntur, in quibus conueniunt Archi-
episcopi, & Episcopi vnius regni, vel nationis, quibus præst
aliquis Patriarcha, vel Primas, qualia sunt Concilia Roma-
na, Toletana, & Africana, de quibus illud notandum est, ea,
licet sint reuera distincta à generalibus, & prouincialibus,
tamen vtrorumque nominibus interdum appellari.

Vocantur enim sæpe Concilia VNIVERSALIA, vt patet ex
Conciliis Romanis sub Symmacho, vbi semper dicitur: Sym-
machus Concilio generali præsidens: & tamen aderant solùm
Episcopi Italizæ. Sic in Concilio Toletano III. cap. 18. dici-
tur: Precipit hac sancta, & Eniuerialis Synodus: & tamen
solùm aderant Episcopi Hispaniæ. Idem patet ex Concilio
IV. Carthaginensi. Dicuntur ergo ista generalia, siue vniuer-
salia, quia sunt generalia in eo regno, non autem absolute.
Dicuntur autem prouincialia ista eadem à Gratiano dist. 3.
can.

can. Porrò. quia certis prouinciis continentur, non autem ad omnes Christianos pertinent, sicut verè generalia.

PROVINCIALIA dicuntur, in quibus conueniunt tantum Episcopi vnius prouinciae, quibus præest Archiepiscopus, siue Metropolitanus, & huius generis sunt plurima in tomis Conciliorum. De his videtur loqui VII. Synodus actio. 3. cum ait, se amplecti etiam decisiones localium Conciliorum.

DIOCESA sunt, in quibus conueniunt tantum Presbyteri vnius Episcopatus, & iis Episcopus præest. cuius generis paucissima exstant, nec immerito; nam vix dici possunt Concilia, cum in eis ordinariè nullus sit, qui iurisdictionem habeat, præter vnum Episcopum qui præest.

ALTERA partitio Conciliorum cōplectitur item quatuor membra: quædam enim sunt ab Apostolica sede approbata, atque ab Ecclesia vniuersa recepta, quædam omnino reprobata, quædam partim approbata, partim reprobata, quædam nec approbata, nec reprobata. Quod membrum postremum in Conciliis particularibus potissimum locum habet.

C A P V T V.

Concilia generalia approbata.

ONCILIA generalia approbata numerantur hucusq; decem & octo. PRIMVM est NICAENVM, quod quidem celebratum est ab anno Domini CCC. XXVII. usque ad annum CCC.XXX. qui fuit annus XV. Sylu stri Papæ, & vicesimus Constantinī Imperatoris; conuenerunt Episcopi CCC. XVIII. è quibus erant Patriarchæ, Alexander Alexandrinus, Eustathius Antiochenus, Macarius Hierosolymitanus, & Metrophanes Constantinopolitanus, quamuis hi duo postremi non erant eo tempore Patriarchæ, sed diu postea eam dignitatem adepti sunt. Quidam etiam Metrophanem non per se, sed per legatum Alexandrum, qui postea ei successit in Episcopatu, adfuisse volunt. Vide Metaphrastem in oratione de rebus gestis apud Nicæam. Ac duæ potissimum controvæ definitæ sunt: Vna de die Paschatis: Altera de Diuinitate Christi